

รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 9 เรื่อง “พุทธวิธี และวิถีครูบา กับการแก้ปัญหาวิกฤตโลก”

(The Buddhist and Kruba Methods to Solve the World Crisis) วันที่ 25 มีนาคม 2566

การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

: กรณีศึกษา ชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

**Participation of public sector network for preventive operations and problem
solving against drugs: case study community at Wiang Chiang Saen sub-district,
Chiang Saen district, Chiang Rai province**

พระมหาธีรวัฒน์ เสสปัญโญ (สันยคติทัศน์) Phramaha Teerawat Sanyottithat

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiang Rai Buddhist College.

E-mail Pds 102512@hotmail.com.

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และเสนอแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด : กรณีศึกษา ชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย โดยสร้างความเข้มแข็งให้ภาคประชาชนและชุมชนในพื้นที่ให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ปัญหายาเสพติดและปัญหาสังคมอื่นๆ ได้รับการแก้ไขอย่างแท้จริง

การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด : กรณีศึกษา ชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ได้แก่ ๑) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผน 3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และ 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ส่วนแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด : กรณีศึกษา ชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ได้แก่ ๑) ด้านการมีส่วนร่วม 2) ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ๓) ด้านงบประมาณดำเนินงาน 4) ด้านทัศนคติ และ 5) ด้านการสร้างองค์ความรู้และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม, เครือข่ายภาคประชาชน, ยาเสพติด

Abstract

The purposes of this academic article are to acknowledge the participation of public sector network for preventive operations and problem solving against drugs and to propose guideline for development of the participation of public sector network for preventive operations and problem solving against drugs: case study the community at Wiang Chiang Saen sub-district, Chiang Saen district, Chiang Rai province. There are building of community and people empower that are an important part for genuinely solving the drugs problem and other social problems.

The participation of public sector network for preventive operations and problem solving against drugs: case study community at Wiang Chiang Saen sub-district, Chiang Saen district, Chiang Rai province that are including 1) finding problems and problem cause participation, 2) planning part participation, 3) operation participation, and 4) monitoring and evaluation participation. The guideline for development of the participation of public sector network for preventive operations and problem solving against drugs: case study the community at Wiang Chiang Saen sub-district, Chiang Saen district, Chiang Rai province that are including 1) participation, 2) Publication of news and information, 3) operation budget, 4) attitude, and 5) constructionism and living development.

Keywords: participation, public sector network, drugs

บทนำ

ปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับภาครัฐเองมีแนวทางที่จะมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในสังคมไทยให้เปลี่ยนแปลงไปด้วย การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ในชุมชนและสังคม ตามมาอย่างมากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความยากจน ปัญหา สภาพแวดล้อม ปัญหา เศรษฐกิจ ตลอดจนปัญหายาเสพติด (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2550 : 2) ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด จำนวนมากในทุกพื้นที่ของประเทศไทย เป็นภัยร้ายแรงในสังคมไทยมายาวนาน โดยมีรูปแบบการ

แพร่กระจายที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งปรากฏว่าในกลุ่มเยาวชนที่มีโอกาสติดยาเสพติดมากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากความอยากรู้อยากลอง รวมทั้งประชาชนทั่วไปในกลุ่มผู้ที่ว่างงาน อีกทั้งมีปัจจัยจากสภาพแวดล้อม สังคม หรือค่านิยมต่างๆ ที่เป็นแรงผลักดัน ประกอบกับสถานการณ์มูลค่ายาเสพติดที่ลดลง ส่งผลให้หาซื้อยาเสพติดประเภทต่างๆ ได้ง่าย และก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม ปัญหาสุขภาพจิตของผู้เสพ รวมถึงผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศโดยรวม แม้รัฐบาลพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเข้มข้นทั้งในเรื่องของนโยบาย ตลอดจนถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติด แต่ยังไม่สามารถลดการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้หมดสิ้นไปจากสังคมไทย และสถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดในพื้นที่ชุมชนมีอัตราที่สูงขึ้น จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีความเสี่ยงในการที่จะติดสารเสพติด ปัญหายาเสพติดจึงนับว่าเป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน สร้างความเดือดร้อนต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 25๖5)

ดังนั้น การที่จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จะต้องเริ่มจากการที่ให้คนในชุมชนตระหนักในปัญหาว่า มีผลกระทบต่อชุมชนและประชาชน ได้มีโอกาสร่วมคิด ร่วมวิเคราะห์ ร่วมตัดสินใจ ร่วมแรงร่วมใจในการดำเนินการที่จะทำให้คนในชุมชนมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รู้สึกรักชุมชนและเป็นเจ้าของโครงการต่างๆ ที่ดำเนินงานในชุมชน ร่วมคิด ร่วมวิเคราะห์ ร่วมแรงร่วมใจและร่วมตัดสินใจในการดำเนินงาน อันจะก่อให้เกิดความยั่งยืนและความต่อเนื่องของการแก้ไขปัญหายาเสพติด

การมีส่วนร่วมของชุมชน

การมีส่วนร่วม (participation) หมายถึง ผลที่มาจากการเห็นพ้องต้องกันของความต้องการที่จะส่วนในการกำหนดทิศทางและการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ได้ผลสำเร็จอย่างสอดคล้องต้องกันของคนในกลุ่ม การได้ตระหนักว่าการปฏิบัติหรือการกระทำทั้งหมดเป็นเหตุผลที่กลุ่มจะต้องทำร่วมกันโดยผ่านองค์การ (organization) ดังนั้น องค์การจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้ (ยุพาพร รูปงาม, 2545 : 5) การมีส่วนร่วมจึงเป็นกระบวนการที่ให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการทุกด้าน เช่น ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยการแก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมสนับสนุนติดตามการปฏิบัติงานขององค์การและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้เสีย ต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและมีส่วนร่วมในหน้าที่ความรับผิดชอบ รวมทั้งได้รับการตอบสนองตรงกับความต้องการของทุกคนอย่างเสมอหน้าเท่าเทียมกัน

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม

ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชน (โกวิท พวงงาม, 2545 : 8) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสียดี มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

๑. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา กล่าวคือ หากชุมชนไม่ทราบถึงสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาของชุมชนตนเองแล้ว การดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนย่อมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด เพราะชุมชนจะไม่เข้าใจและมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานเหล่านั้น

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม การวางแผนดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนนั้นๆ รู้จักวิธีการคิด รู้จักการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลร่วมกัน และนำเอาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวางแผนดำเนินกิจกรรมได้

๓. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน ถึงแม้ว่าจะมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งในชุมชนที่มีฐานะยากจน แต่เขาก็สามารถใช้แรงงานของเขาเข้าร่วมการลงมือปฏิบัติงานในชุมชนได้ การร่วมลงทุนและปฏิบัติงานจะทำให้ชุมชนสามารถดำเนินงานได้ด้วยตนเอง และทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ถ้าหากขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการติดตามงานและประเมินผลงานแล้ว ประชาชนในชุมชนนั้นย่อมจะไม่ทราบด้วยตนเองว่า งานที่ทำไปนั้นได้รับผลดี ได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไร การดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันในโอกาสต่อไปอาจจะประสบความสำเร็จได้

ระดับของการมีส่วนร่วม

ระดับของการมีส่วนร่วมตามหลักการทั่วไป มีดังนี้ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2546 : 17)

๑. การมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ให้ข้อมูลที่แท้จริงของตน/ครอบครัว/ชุมชนของตน
2. การมีส่วนร่วมในการรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงและเกี่ยวข้องกับชุมชนของตน
๓. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยเฉพาะในโครงการที่ตนมีส่วนได้เสีย โดยแบ่งเป็น ๓ กรณีแล้วแต่กิจกรรมในตนอยู่ในขั้นตอนใด ได้แก่ ๑) ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ 2) ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ และ ๓) ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ

4. การมีส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด

5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน คืออาจไม่มีโอกาสร่วมทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่นๆ

การมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้วจะพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนได้พัฒนาอย่างชัดเจนเมื่อมีรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ.2540 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่ได้วางรากฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านต่างๆ และก่อให้เกิดรูปแบบการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมดังปรากฏในกฎหมายฉบับอื่นๆ อีกด้วย สำหรับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ได้บัญญัติเรื่องการมีส่วนร่วมไว้หลายมาตราด้วยกัน โดยมีความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการต่างๆ ทุกขั้นตอน (ถวิลวดี บุรีกุล, 2561 : 153-157) ตั้งแต่การริเริ่มกระทำการรับรู้ การแสดงความคิดเห็น การพิจารณาหรือร่วมปรึกษาหารือและตัดสินใจร่วมดำเนินการ การฟ้องร้องรัฐ การติดตามประเมินผล การรับผลและการได้รับการเยียวยาจากรัฐ การมีส่วนร่วมเป็นองค์ประกอบสำคัญของธรรมาภิบาล และในรัฐธรรมนูญนี้มีประเด็นการมีส่วนร่วมหลายมาตรา เป็นการมีส่วนร่วมที่เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้สามารถ

1. ริเริ่มกฎหมาย เสนอแนะให้รัฐดำเนินการ
2. รับรู้ข้อมูลข่าวสารในด้านต่างๆ เช่น ด้านสุขภาพ ประชาชนต้องได้รับคำชี้แจงก่อน อนุมัติอนุญาต รับรู้ข้อมูลสาธารณะ เรื่องการปกครอง กฎหมายและอันตรายจากทุจริต
3. แสดงความคิดเห็น ประชาชนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นต่อรัฐก่อนการดำเนินการออกกฎหมายและทำหนังสือสัญญา เป็นต้น
4. การพิจารณาตัดสินใจ โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาข้อเสนอแนะของประชาชน และตัดสินใจทางการเมือง
5. ดำเนินการประชาชน และชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริมภูมิปัญญา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้ทักษ์ศาสนา พัฒนาประเทศ ต่อต้านการทุจริต เป็นต้น และยังเปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนมีส่วนร่วมดำเนินการ เช่น การดูแลเด็ก เป็นต้น
6. ฟ้องร้อง ประชาชนมีสิทธิในการฟ้องร้องรัฐ
7. ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมาย ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เป็นต้น
8. เยียวยา ประชาชนย่อมได้รับการเยียวยาความเดือดร้อน เสียหายจากผลกระทบ
9. รับผลประโยชน์ ประชาชนย่อมได้รับผลจากการดำเนินการ

รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 9 เรื่อง “พุทธวิธี และวิถีครูบา กับการแก้ปัญหาวิกฤตโลก”

(The Buddhist and Kruba Methods to Solve the World Crisis) วันที่ 25 มีนาคม 2566

บริบทพื้นที่ชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

เทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย มีอาณาเขตติดต่อกับได้แก่

ทิศเหนือ จดกำแพงเมืองเก่าและบ้านห้วยเกียง หมู่ 8 ตำบลเวียง

ทิศใต้ จดกำแพงเมืองเก่าและบ้านป่าสักทางเวียง หมู่ 9 ตำบลเวียง

ทิศตะวันออก จดแม่น้ำโขงซึ่งกั้นระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศตะวันตก จดกำแพงเมืองเก่ากับบ้านเวียงใต้ หมู่ 3 ตำบลเวียง บางส่วนและบ้านจอมกิตติ หมู่ 6 ตำบลเวียง

มีถนนติดต่อกับอำเภอเชียงของ ระยะทาง 57 กิโลเมตร อำเภอแม่จัน ระยะทาง 31 กิโลเมตร อำเภอแม่สาย 39 กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดเชียงราย 60 กิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 891 กิโลเมตร มีพื้นที่ 2.26 ตารางกิโลเมตร

มีเขตการปกครอง ประกอบด้วย 2 หมู่บ้าน คือ บ้านเวียงเหนือหมู่ 2 (บางส่วน) และบ้านเวียงใต้ หมู่ 3 (บางส่วน) แบ่งออกเป็น 6 ชุมชน ได้แก่ 1) ชุมชนเจดีย์หลวง 2) ชุมชนทัพมาน 3) ชุมชนริมโขง 4) ชุมชนนางแข็ง 5) ชุมชนล้านทอง และ 6) ชุมชนผ้าขาวป่าน

สภาพเศรษฐกิจของชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน

1. การเกษตรกรรม พื้นที่เขตเทศบาลส่วนใหญ่ จะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งโบราณสถาน การประกอบอาชีพและเกษตรกรรมของประชากรจะทำนอกเขตเทศบาล โดยผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ เช่น ข้าวข้าวโพด ขิง ผักกาด ใบยาสูบ ผลไม้ ฯลฯ

2. การอุตสาหกรรม ในเขตเทศบาล จะไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ เนื่องจากผู้บริหารเทศบาลไม่มีนโยบายที่จะอนุญาตให้ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมใกล้แหล่งที่อยู่อาศัย และใกล้แหล่งโบราณสถาน จะอนุญาตให้ตั้งเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดเล็ก หรือหรืออุตสาหกรรมครอบครัวเท่านั้น เช่น โรงผลิตน้ำดื่ม น้ำแข็ง

3. การพาณิชย์ ได้แก่ สถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม มีสถานีบริการน้ำมัน 1 แห่ง ตลาดเอกชน 1 แห่ง และสถานประกอบการด้านบริการ มีโรงแรม/รีสอร์ท 10 แห่ง ธนาคาร 6 แห่ง ร้านอาหาร 70 ร้าน กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ 159 แห่ง และท่าเทียบเรือเพื่อขนส่งสินค้า 2 แห่ง

ปัจจุบันการก่อสร้างท่าเรือพาณิชย์ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทำให้มีเรือสินค้าจากต่าง ประเทศโดยเฉพาะประเทศจีนตอนใต้ มาเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสินค้าทั้งขาเข้า-ขาออก ทำให้เกิดอาชีพด้านบริการอีกมากมาย และมีการจ้างแรงงานเป็นจำนวนมาก และมีนักลงทุนจากท้องถิ่นหรือจากที่อื่นหรือจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนเพิ่มมากขึ้น

4. การท่องเที่ยว อำเภอเชียงแสน เป็นอำเภอชายแดนที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 2 ประเทศคือ สหภาพเมียนมาร์ และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเฉพาะบริเวณสามเหลี่ยมทองคำซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงราย

สำหรับที่ตั้งของเทศบาล ตั้งอยู่ภายในกำแพงเมือง และคูเมืองโบราณ มีโบราณสถานมากมาย เช่น วัดร้าง เจดีย์ จำนวน 72 แห่ง และวัดที่มีพระจำพรรษาอีก 4 แห่ง เป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเชียงแสน มีเรือบริการนักท่องเที่ยวเพื่อชมทัศนียภาพสองฝั่งแม่น้ำโขง และมีท่าเทียบเรือสำหรับขนถ่ายสินค้าและนักท่องเที่ยวโดยรองรับโครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจของรัฐบาล ดังนั้น ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ อีกแห่งหนึ่งของจังหวัดเชียงราย ในแต่ละวันแต่ละปี จะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวมากมาย โดยเฉพาะช่วงฤดูหนาว ช่วงวันหยุด และช่วงเทศกาลต่างๆ เช่น เทศกาลลอยกระทง เทศกาลแห่เทียนเข้าพรรษา เทศกาลประเพณีสงกรานต์ (แหล่งที่มา, ออนไลน์ : <http://wiangchiangsaen.go.th/data.php?id=2>)

ปัญหายาเสพติดในชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน

เนื่องจากพื้นที่อำเภอเชียงแสน เป็นอำเภอชายแดนที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 2 ประเทศคือ สหภาพเมียนมาร์ และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเฉพาะบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ จึงมีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ชายแดน ยาเสพติดถือเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ที่ทำลายทั้งเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ ประเทศไทยมีสถานะเป็นประเทศทางผ่านของยาเสพติดจากแหล่งผลิตสำคัญไปยังประเทศที่สาม จึงทำให้เป็นแหล่งพักและทำให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดในบางพื้นที่ สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน ซึ่งพื้นที่ภาคเหนือตอนบน มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง 2 ประเทศ โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน และพะเยา ซึ่งลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นพื้นที่เอื้อต่อการลักลอบลำเลียงยาเสพติดทั้งทางช่องทางธรรมชาติ และลุ่มน้ำโขง

รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 9 เรื่อง “พุทธวิธี และวิถีครูบา กับการแก้ปัญหาวิกฤตโลก”

(The Buddhist and Kruba Methods to Solve the World Crisis) วันที่ 25 มีนาคม 2566

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 5 ซึ่งรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคเหนือตอนบน ได้มีการขับเคลื่อนแผนการปฏิบัติการด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดขยายแดนภาคเหนือแบบเบ็ดเสร็จ โดยเฉพาะมาตรการการสอบสวนปราบปรามเครือข่ายผู้ค้ายาเสพติดและผู้มีอิทธิพล รวมถึงมาตรการการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน ซึ่งได้มีการบูรณาการทั้งฝ่ายปกครอง ทหาร ตำรวจ ปปส. ในการดำเนินการในพื้นที่ ทำให้ผลการปฏิบัติสามารถดำเนินการยึดยาบ้า ไอซ์ และเฮโรอีน ได้เป็นจำนวนมาก การดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดจะเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมนั้น นอกจากจะเป็นความร่วมมือของหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจแล้ว ภาคส่วนหลักที่จะช่วยให้การแก้ไขปัญหานี้เป็นไปได้อย่างยั่งยืน นั่นคือเครือข่ายภาคประชาชน ที่จะต้องร่วมมือกันให้ความสำคัญกับการป้องกันยาเสพติดในระดับหมู่บ้านชุมชน ซึ่งเป็นกำลังหลักในการแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างยั่งยืน หากหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง ปัญหายาเสพติดของสังคมภาคเหนือตอนบนและประเทศชาติก็จะเบาบางลง (แหล่งที่มา, ออนไลน์: https://www.oncb.go.th/ONCB_OR5/Pages/default.aspx)

การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน

การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน สามารถดำเนินการจัดทำกิจกรรมต่างๆ ได้ดังนี้

1. กิจกรรมด้านการป้องกันยาเสพติด เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ ให้ความรู้ ให้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างความตระหนักต่อปัญหายาเสพติดในชุมชน และเพื่อเป็นการส่งเสริมเยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม กิจกรรมด้านการป้องกันยาเสพติดในชุมชน ได้แก่

1.1 การให้ความรู้เพื่อป้องกันยาเสพติดในชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้และปรับเปลี่ยนเจตคติ ตลอดจนพฤติกรรมของเยาวชน ผู้นำชุมชน ในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด คุณภาพชีวิต และการป้องกันตนเอง ครอบครัว ชุมชน ให้ปลอดภัยจากยาเสพติด การให้ความรู้เพื่อป้องกันยาเสพติดในชุมชนสามารถทำได้หลายรูปแบบ ดังนี้

รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 9 เรื่อง “พุทธวิธี และวิถีครูบา กับการแก้ปัญหาวิกฤตโลก”
(The Buddhist and Kruba Methods to Solve the World Crisis) วันที่ 25 มีนาคม 2566

(1) การบรรยาย/อภิปราย/โต้วาที โดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความชำนาญหรือวิทยากรที่ผ่านการอบรมในหลักสูตรวิทยากรป้องกันยาเสพติดของสำนักงาน ป.ป.ส. จากหน่วยงานในพื้นที่ มาเป็นวิทยากร เช่น สำนักงานสาธารณสุข ตำรวจ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

(2) การประชุม/การสัมมนา/การฝึกอบรม ดำเนินการโดยการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน นำปัญหาเข้าสู่การพิจารณาเพื่อเป็นการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้อง และแสวงหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป การดำเนินการดังกล่าวอาจทำได้ทั้งในลักษณะที่เป็นทางการ โดยมีการกำหนดหลักสูตรที่ชัดเจน หรือกระทำอย่างไม่เป็นทางการในวงแคบ โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมดังกล่าวอาจดำเนินการในรูปแบบค่ายพักแรมก็จะได้รับความสนใจจากกลุ่มเป้าหมาย

(3) การจัดนิทรรศการ เป็นการจัดแสดงสื่อเผยแพร่ ได้แก่ รูปภาพ โปสเตอร์ สิ่งพิมพ์ เผยแพร่ หุ่นจำลอง วิดีทัศน์ เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้เข้าชม เป็นการให้ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันยาเสพติดที่ถูกต้อง นิทรรศการอาจมีกิจกรรมอื่นเสริมเพื่อเป็นการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ การสาธิต การเล่นเกม การตอบปัญหายาเสพติด การโต้วาที การแสดงดนตรีละคร เป็นต้น

1.2 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร การเผยแพร่ข้อมูลเป็นการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆ จากบุคคลฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสารไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร โดยผ่านช่องทางการสื่อสาร ที่เรียกว่า สื่อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด สร้างเจตคติในการต่อต้านการใช้ยาเสพติด สร้างความตระหนักในปัญหา ยาเสพติด หรือเพื่อสร้างพฤติกรรมที่เอื้อต่อการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ตลอดจนเกิดจิตสำนึกที่จะมุงช่วยกันป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด

การเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเพื่อป้องกันยาเสพติดในชุมชน สามารถดำเนินการได้หลายช่องทาง ได้แก่ การใช้สื่อระหว่างบุคคล สื่อสาธารณะ สื่อมวลชน ส่วนวิธีการเผยแพร่สามารถดำเนินการได้หลายวิธี ได้แก่

(1) การเผยแพร่ทางสื่อบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้และปรับเปลี่ยนเจตคติ ได้แก่ การเผยแพร่ผ่านวิทยากรที่ผ่านการฝึกอบรม การเผยแพร่โดยสื่อ/การเล่นพื้นบ้าน เช่น เพลงกล่อมเด็ก นิทานพื้นบ้าน เพลงขอ ค่าว จ้อย เป็นต้น เนื่องจากสื่อบุคคลจะมีลักษณะที่เป็นการสื่อสารสองทาง จึงมีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายได้ดี

(2) การเผยแพร่ผ่านสื่อสาธารณะ เช่น หอกระจายข่าว หรือเสียงตามสาย สื่อสิ่งพิมพ์ ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน การใช้สื่อกลางแจ้ง เช่น คัทเอ๊าท์ บอร์ดข่าว ป้ายผ้า ป้ายคำขวัญ คำเตือนต่างๆ

(3) การเผยแพร่ทางสื่อมวลชน เช่น การจัดรายการเผยแพร่ทางวิทยุชุมชน

1.3 การจัดกิจกรรมทางเลือกให้ชุมชน กิจกรรมทางเลือกเป็นกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ควรดำเนินการอีกกิจกรรมหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนากลุ่มเป้าหมายทั้งทางสังคม อารมณ์ จิตใจ การจัดสภาพแวดล้อมของกลุ่มเป้าหมายให้สามารถมีทางเลือกในการใช้เวลาว่างที่มีอยู่ไปทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม ทำให้ห่างไกลจากการใช้ยาเสพติด เป็นการส่งเสริมให้บุคคลมีความนับถือตนเองและผู้อื่น กล่าวคือ รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ประโยชน์ กิจกรรมทางเลือกสำหรับกลุ่มเป้าหมายในชุมชนสามารถดำเนินการ ได้แก่ กิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมประเพณีนั้นหนาการ เช่น การเล่นดนตรี ร้องเพลง การเต้นรำ นาฏศิลป์ รำวง กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม เช่น การประดิษฐ์ดอกไม้ การจักสาน การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมทางสังคมต่างๆ เป็นต้น

2. กิจกรรมแก้ไขปัญหาคาใช้ยาเสพติดในชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหายาเสพติด การใช้ยาเสพติด โดยมีเป้าหมายเพื่อหยุดพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของผู้ติดยาเสพติด และให้การบำบัดรักษา ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ติดยาเสพติด กิจกรรมแก้ไขปัญหาคาใช้ยาเสพติดในชุมชน ได้แก่

2.1 การใช้มาตรการแทรกแซงพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด โดยการให้หยุดพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด และอาจมีการส่งให้แพทย์รักษาอาการเจ็บป่วยอันเป็นผลจากการใช้ยาเสพติด แต่ยังไม่ติดยาเสพติด ให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อให้เปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมในการใช้ยาเสพติด ตลอดจนมุ่งส่งเสริมให้ผู้มีปัญหาสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข กิจกรรมนี้สามารถดำเนินการโดยนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น หรือชุมชนอาจสร้างบุคลากรขึ้นมาเพื่อปฏิบัติด้ำนนี้เอง โดยการพัฒนาศักยภาพที่มีศักยภาพในการดำเนินงานด้ำนนี้ เช่น ผู้นำชุมชน ผู้นำเยาวชน พระภิกษุ เป็นต้น

2.2 การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เป็นกระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ติดยาเสพติดในชุมชน สามารถดำเนินการได้ คือ การส่งต่อผู้ติดยาเสพติดไปยังสถานบำบัดรักษา หรือดำเนินการโดยอาสาสมัครในชุมชน โดยอาจมีหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบด้ำนการบำบัดรักษา ให้ความช่วยเหลือร่วมมือ อาสาสมัครที่จัดตั้งขึ้นในชุมชนจะมีบทบาทในการค้นหาผู้ติดยาเสพติด ให้คำปรึกษาแนะนำ ชักจูง ให้ผู้ติดยาเสพติดเข้าสู่

กระบวนการบำบัดรักษา ช่วยในการควบคุมและติดตามผลการบำบัดรักษา ตลอดจนให้ความช่วยเหลือประคับประคองดูแลให้กำลังใจแก่ผู้ที่ผ่านกระบวนการบำบัดยาเสพติดเรียบร้อยแล้ว ให้สามารถยืนหยัดดื้อยาเสพติดได้ในที่สุด

3. การป้องปรามยาเสพติด มีวัตถุประสงค์เพื่อลดโอกาสการกระทำความผิดเกี่ยวกับการซื้อขาย การเสพยาเสพติดในชุมชน ได้แก่ การสร้างเขตปลอดยาเสพติดในชุมชน โดยมีกิจกรรมตรวจสุขภาพและสารเสพติดในร่างกาย การใช้มาตรการการลงโทษทางสังคมแก่ผู้มีส่วนในการค้า การเสพในชุมชน การเฝ้าระวังปัญหาเสพติด โดยสมาชิกร่วมมือกันในการสอดส่องดูแลความเรียบร้อยและการกระทำความผิดด้านยาเสพติดในชุมชน โดยมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่นั้นๆ เพื่อร่วมมือในการรักษาความเรียบร้อยดังกล่าว

การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หมายความว่า กิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และเครือข่ายภาคประชาชน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อขจัดโอกาสของบุคคลที่จะเสพ ผลิต จำหน่าย ครอบครองยาเสพติด รวมถึงการให้การสนับสนุนช่วยเหลือป้องกันการกระทำความผิดดังกล่าว ด้วยการประสานความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ดังกล่าวมา

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด : กรณีศึกษา ชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ดังนี้

๑. การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน

1.๑ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา โดยวิธีการอาศัยความร่วมมือจากประชาชนในชุมชนให้ช่วยกันสังเกตและสอดส่องดูแลพฤติกรรมของคนในชุมชน และอีกวิธีการหนึ่งคือ คณะกรรมการชุมชนจะร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.) ออกเยี่ยมเยียนบ้านเรือนของสมาชิกภายในชุมชนทุกครัวเรือน

๑.2 การมีส่วนร่วมในการวางแผน ใช้วิธีการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นประจำทุกเดือนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อปรึกษาหารือเรื่องการพัฒนาและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน และในการประชุมดังกล่าวก็จะนำปัญหาเรื่องยาเสพติดมาปรึกษาหารือและวางแผนการดำเนินงานด้วย

๑.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน คณะกรรมการชุมชนและเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ ควรเน้นการจัดโครงการ/กิจกรรมในเชิงการป้องกัน การเฝ้าระวังภัย และการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เนื่องจากหากจัดโครงการ/กิจกรรมที่มีลักษณะเป็นเชิงปราบปราม คณะกรรมการชุมชนและเครือข่ายภาคประชาชนอาจมองว่า ตนเองและครอบครัวอาจไม่ได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนงบประมาณที่ใช้จัดโครงการหรือกิจกรรม ควรขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน หากงบประมาณไม่เพียงพออาจขอรับบริจาคจากสมาชิกภายในชุมชนและขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก สำหรับประชาชนที่ไม่มีกำลังทรัพย์ที่จะสนับสนุน ก็ช่วยกันลงแรง หรืออาจนำวัสดุอุปกรณ์มามอบให้ บางรายอาจนำอาหารและเครื่องดื่มมาบริการ

๑.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การจัดโครงการ/กิจกรรมในชุมชน ควรมีการติดตามและประเมินผล และเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ทางราชการร่วมกับตัวแทนคณะกรรมการชุมชนและเครือข่ายภาคประชาชนควรมีการติดตามและประเมินผลการทำงานในรอบปีที่ผ่านมา

2. แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน

2.๑ ด้านการมีส่วนร่วม จะต้องทำงานโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ด้วยการสร้างจิตสำนึกปลูกฝังให้ประชาชนรู้สึกรักและภูมิใจในการเป็นสมาชิกของชุมชน รู้สึกตื่นตัวและลุกขึ้นมาช่วยกันแก้ไขปัญหาเสพติด การสร้างพลังเครือข่าย การแสวงหาความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายอื่นๆ รวมทั้งส่งเสริมเด็กและเยาวชนให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยโครงการหรือกิจกรรมจะต้องเกิดมาจากความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง รวมทั้งต้องให้อิสระแก่ชุมชนในการบริหารจัดการโครงการและกิจกรรมต่างๆ การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่ต้น รวมถึงการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการกับคณะกรรมการชุมชน

2.2 ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์และแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในชุมชนจะต้องดำเนินการอย่างทั่วถึง ตลอดจนรัฐควรสร้างช่องทางการสื่อสาร การแจ้งข้อมูลเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นช่องทางลับ มีความน่าเชื่อถือและประชาชนสามารถเข้าถึงได้สะดวก

รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 9 เรื่อง “พุทธวิธี และวิถีครูบา กับการแก้ปัญหาวิกฤตโลก”

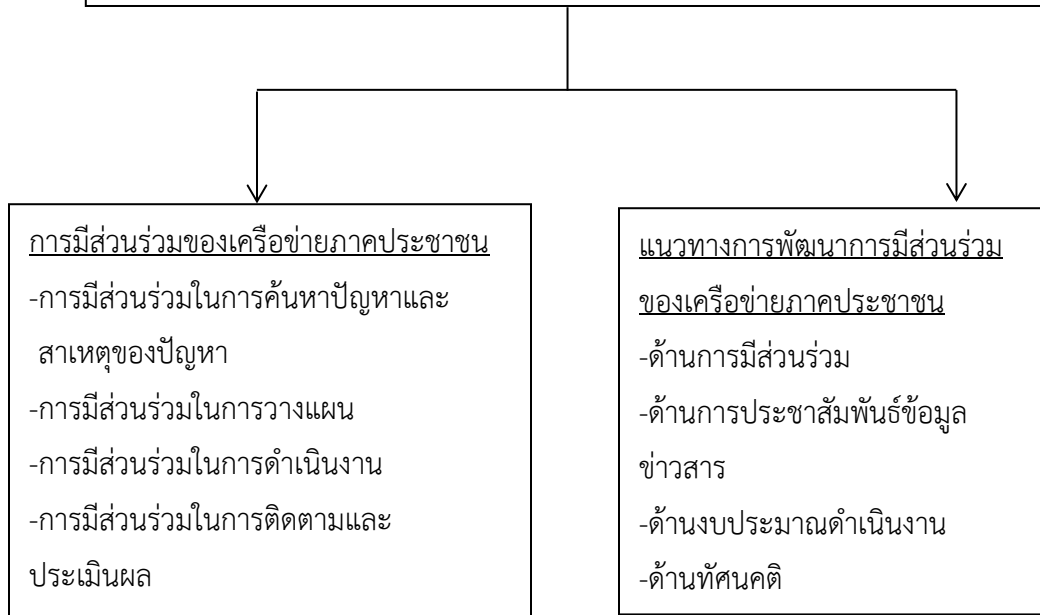
(The Buddhist and Kruba Methods to Solve the World Crisis) วันที่ 25 มีนาคม 2566

2.๓ ด้านงบประมาณดำเนินงาน ภาครัฐต้องสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสียดิตให้กับเครือข่ายภาคประชาชนและคณะกรรมการชุมชนอย่างเพียงพอ

2.4 ด้านทัศนคติ ควรทำความเข้าใจ ให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ โดยมองว่าผู้ที่ติดยาเสพติดเป็นผู้ป่วย ที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือและบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพให้กลับมาปกติ

2.5 ด้านการสร้างองค์ความรู้และการพัฒนาคุณภาพชีวิต ขอรับการสนับสนุนในการสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนในชุมชนให้มีความมั่นคง เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น เนื่องจากหากประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีก็ย่อมทำให้คุณภาพชีวิตของคนในครอบครัวดีไปด้วย และทางราชการควรนำคณะกรรมการชุมชนไปศึกษาดูงานจากแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อนำความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการพัฒนาชุมชนต่อไป

การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ภาพ ๑ การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
: กรณีศึกษา ชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

สรุป

การแพร่ระบาดของยาเสพติดก่อให้เกิดเป็นปัญหาสังคมอย่างมากต่อประชาชน ซึ่งได้รับผลกระทบทั้งโดยตรงและทางอ้อม กล่าวคือ ผลกระทบต่อตัวบุคคล เนื่องจากประชาชนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ ยาเสพติดทุกชนิดจะมีผลกระทบโดยตรงต่อร่างกายและจิตใจโดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพสุขภาพอนามัย ชีวิตและทรัพย์สิน ผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชนและสังคม เนื่องจากครอบครัวที่มีผู้ติดยาเสพติดมักได้รับความเดือดร้อนจากผู้ติดยาเสพติดในทุกด้าน จนนำไปสู่ความยุ่งยากขัดแย้งแตกแยกและความสิ้นเปลืองเงินทอง เมื่อเกิดปัญหาผู้ติดยา มักจะหาทางแก้ปัญหาโดยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับแหล่งอบายมุข การลักขโมย การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การพนันและอาชญากรรมต่างๆ

การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายภาคประชาชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ปัญหายาเสพติด

รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 9 เรื่อง “พุทธวิธี และวิถีครูบา กับการแก้ปัญหาวิกฤตโลก”

(The Buddhist and Kruba Methods to Solve the World Crisis) วันที่ 25 มีนาคม 2566

และปัญหาสังคมอื่นๆ ได้รับการแก้ไขอย่างแท้จริง โดยการเสริมปัจจัยความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน ชุมชน ภาครัฐต้องให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายควบคู่ไปกับการดำเนินงานของภาครัฐ โดยถือว่า “ภาคประชาชน คือ หน่วยงานที่ทำงานแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบ พลังคู่ขนานในแต่ละระดับควบคู่ไปกับภาครัฐ” รวมทั้งการพัฒนาแกนนำเครือข่ายเน้นการพึ่งพา ตนเองเป็นหลัก ประสานเชื่อมโยงกับองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนอยู่ตลอดเวลา และติดตาม ประเมินผลผู้ที่เข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างแท้จริง และการกำหนดกติกาและใช้มาตรการทางชุมชน เช่น มีมาตรการทางสังคม มีกติกาชุมชนในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สร้างเครือข่ายแกนนำดูแลเฝ้าระวังในชุมชน การพัฒนามาตรการ การป้องกันและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดของชุมชน

References

โกวิทย์ พวงงาม. (2545). *การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน*. ม.ป.ท.

กัมพล เพ็ชรล้อมทอง และธันสสา โรจนตระกูล. (2565). การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนใน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด : กรณีศึกษาตำบลลำประดา อำเภอบางมูลนาก จังหวัด พิ จิ ต ร . *Journal of Modern Learning Development* ปี ที่ 7 ฉบับ ที่ 5 (ประจำเดือนมิถุนายน).

จิรเดช กมลเพชร. (2561). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของหมู่บ้าน ตาม แนว ชายแดน ด้านจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย* (ศึกษาเฉพาะพื้นที่ชายแดนติด ประเทศ เมียนมา). ผลงานการวิจัยหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 60 (ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา). วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

ถวิลวดี บุรีกุล. (2561). *หลักธรรมาภิบาล : จากแนวคิดสู่การปฏิบัติในสังคมไทย*. สถาบัน พระปกเกล้า.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546). *การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณี ตัวอย่าง*. กรุงเทพมหานคร.

มูลนิธิชัยพัฒนา. (2550). *จุดเริ่มต้นแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง*. <http://www.chaipat.or.th/>

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2559). *รายงานผลการดำเนินงานป้องกัน และ แก้ไขปัญหายาเสพติดประจำปี 2559*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด

รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 9 เรื่อง “พุทธวิธี และวิถีครูบา กับการแก้ปัญหาวิกฤตโลก”
(The Buddhist and Kruba Methods to Solve the World Crisis) วันที่ 25 มีนาคม 2566
ยุพาพร รูปงาม. (2545). การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงานงบประมาณ ในการปฏิรูประบบราชการ.
ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.